תלמוד ירושלמי · מפרשים · גליוני השס · מועד

גליוני השס על ירושלמי שקלים

רבי יוסף ענגיל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליוני השס על ירושלמי שקלים

רבי יוסף ענגיל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליוני-השס-על-ירושלמי-שקלים/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ג 4
פרק ב 4
הלכה ה 4
פרק ג 4
הלכה א 4
פרק ד 5
הלכה ב 5
הלכה ה 5
פרק ה 5
הלכה ד 5
פרק ו 5
הלכה ב 5
פרק ז 5
הלכה א 5
פרק ח 5
הלכה א 5

פרק א

הלכה ג

כל קטן שהתחיל אביו לשקול על ידו שוב אינו פוסק, נ"ב ע' שו"ת תשב"ץ ח"ג סי' מ"ה וע' רוקח סי' רל"ג ומש"ש דאין ממשכנין עד שיהא בן כ' הוא נגד דעת הרמב"ם בפיה"מ כאן:

פרק ב

הלכה ה

מותר עניים לעניים, נ"ב ע' שו"ת רד"ך בית ל' חדר ג' וז"ל ומ"ש כ"ת דאפי' הי' מזכה בגוף הממון לא היו קונים לפי שלא זכה לעניים מיוחדים אלא לכלל העניים וקודם שיגיע לידם פשיטא דלאו כלום הוא כו' לענ"ד מדתנן מותר עניים לעניים ולא תנן מותר העניים לעניים בה"א משמע אעפ"י שהעניים אינם ידועים או שגבו לצרך עניים שיזדיינו עד שנה אחת וכן לשבויים וכן למתים קתני במתני' דהמותר הוא למי שנגבה בעדו עכ"ל ונ' קצת דהית' גירסתו ז"ל גם במתים מותר מתים ולא מותר המתים אולם גם בסנהדרין מ"ח א' הגי' מותר המתים ובתוספתא במכלתין פ"ק הגי' מותר מתים ומאי דדייק הרד"ך ז"ל אות ה' דהעניים ע' דוגמתו תוס' נדה ט' א' ד"ה הא בסה"ד ובגוף המשנה דכאן ע' בשו"ת הרא"ש כלל ל"ב אות ו' עש"ה וע' שו"ת הרשב"א ח"ד סי' נ"ה וע"ש שכ' ואם הכוונה בנותנין דווקא אם צריך כל שאינו צריך יחזרו לנותן כו' ויל"ע לר"ע דס"ל במנחות ס"ו ב' לא ניתנו מעות אלא לצורך להן אם לא יחלוק ג"כ אכל דיני מותר שבמשנה דכאן זולת בהנך דגלי קרא אבל כל שזולת זה ראוי לומר לא ניתנו מעות אלא לצורך והמותר חוזר לבעלים וע"ע מנחות צ' א' וכי נעקר מאי הוי גברא למאי דצריך קמכוון עש"ה וכזה יל"ע בהך דמותר שמן שבנ"ח דישרף כמבואר ברי"ף פ' במה מדליקין וכ"ה בתנחומא וק' מדוע לא נאמר דגברא רק למאי דצריך קמכוון והנשאר לא הוקדש מעולם וע' סנהדרין מ"ח א' שם ת"ק סבר דחזי לי' תפיס דלא חזי לי' לא תפיס והארכתי כבר בזה בחידושי מכמה דוכתי:

פרק ג

הלכה א

כל המשהא טיבלו, נ"ב פי' מלהפריש תרומות ומעשרות עובר פי' בבל תאחר וע' תוס' ר"ה ד' א' ד"ה ומעשרות עש"ה:

פרק ד

הלכה ב
על שם מעלה הוא בפרה סילסול הוא בפרה, נ"ב כל' זה ירושלמי ע"ז פ"ב ה"א, יומא פ"א ה"א:

הלכה ה
שיד הקדש על העליונה, נ"ב כזה לקמן פרק ה' משנה ד', ב"מ נ"ה א', תמורה כ"ז ב':

פרק ה

הלכה ד
הגע עצמך שזיווג, נ"ב כל' זה ירושלמי גיטין פ"ג ה"ב:

פרק ו

הלכה ב
מי קטיפריסות הן, נ"ב ע' ל' קטפרס באהלות פרק ג' משנה ג' ובטהרות פ"ח משנה ח' ומשנה ט' ובירושלמי עירובין פ"ח ה"ט קטיפרס מבפנים כו' ובירושלמי פסחים פ"ב ה"ז שופכן במקום קטפרס [ובבבלי גיטין ע"ח ב' היתי' ידה עשוי' כקטפרס]:

פרק ז

הלכה א
א"ר יסא כו', במראה מקומות ד"ה לעיל כו' נ"ב ובירושלמי עירובין פ"ו ה"ח:

פרק ח

הלכה א
ומן הגריפה והמריצה המיוחדין לקברות, נ"ב ע' מה שדיקדק ממשנה דכאן בשו"ת רדב"ז ח"ב סי' תרי"א